Lietas Nr. 137003914
Lietas arhīva Nr. 1-0039-14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2014.gada 3. martā, Tukumā.

Tukuma rajona tiesas tiesnese R.Bruce,

rakstveida procesā 2014.gada 3. martā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzības par Tukuma novada domes Administratīvās komisijas 2013.gada 14.novembra lēmumu Nr.D43-46 un.

konstatēja

2014.gada 6.janvārī Tukuma rajona tiesā saņemta /pers. A/ sūdzība par Tukuma novada domes Administratīvās komisijas 2013.gada 14.novembra lēmumu Nr.D43-467, kuru sūdzības iesniedzējs lūdz atcelt.

Ar Tukuma rajona tiesas tiesnese s 2014.gada 7.janvāra lēmumu sūdzība pieņemta un ierosināta tiesvedība administratīvā pārkāpuma lietā.

No lietas materiāliem konstatējams, ka 2013.gada 31.oktobrī Tukuma novada Pašvaldības policijas vecākais inspektors M.Milčs, sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. FB 709891 (turpmāk protokols), par to, ka 2013.gada 31.oktobrī plks.114:00 Tukuma novada Jaunsātu pagasta /Nosaukums A/-18 /pers. A/ nepiedalās dzīvojamās mājas apsaimniekošanā. Protokolā norādītās darbības kvalificētas pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā LAPK) 150.2 panta.

Protokolā norādīts, ka Tukuma novada domes Administratīvās komisijas sēde notiks 2013.gada 14.novembrī./pers. A/ protokolā norādījis, ka visos mājas apsaimniekošanas maksājumos piedalās, izņemot malku.

2013.gada 14.novembrī Tukuma novada domes Administratīvās komisija (turpmāk tekstā Administratīvā komisija): priekšsēdētājs /pers. B/, piedaloties komisijas locekļiem /pers. C/, /pers. D/, /pers. E/, /pers. F/, /pers. G/, pieņēma lēmumu Nr.D43-467 (turpmāk tekstā Lēmums) par administratīvā soda uzlikšanu, sūdzības iesniedzējam saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta pirmo un otro punktu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otro daļu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 150.2 pantu un 271.panta trešo daļu, piemērojot /pers. A/ naudas sodu Ls 15, jeb 21,34 euro apmērā. (l.l.34)

Lēmumā norādīts, ka /pers. A/ 2013.gada 31.oktobrī sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols FB 709891 par to, ka 2013.gada 31.oktobrī mājā /Nosaukums A/, Jaunsātu pagastā, konstatēts, ka viņš nepiedalās dzīvojamās mājas apsaimniekošanā (Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 150.2 pants.)

/pers. A/, administratīvās komisijas sēdē sniedzot paskaidrojumu par sastādīto administratīvo protokolu norādījis, ka savu vainu neatzīst, ka no 2012.gada oktobra maksā visus tos maksājumus, par kuriem viņu informē grāmatvede. Uzskata, ka par mājas apsildīšanu viņam nav jārūpējas un nav jāmaksā, jo apmēram 2003.gadā viņš savā dzīvoklī demontējis kopīgo apsildīšanas sistēmu un dzīvokli apsilda ar elektrību.

Lēmumā norādīts, ka komisijas sēdē piedalās mājas /Nosaukums A/, Jaunsātu pagastā, vecākais /pers. I/, kurš uzskata, ka /pers. A/ jāpiedalās mājas apsildīšanā, jo viņš lieto koplietošanas telpas.

Tukuma novada domes Administratīvā komisija uzskatīja, ka administratīvā pārkāpuma protokols sastādīts pamatoti.

Administratīvās komisijas sēdē piedalījās mājas /Nosaukums A/, Jaunsātu pagastā, vecākais /pers. I/, kurš uzskata, ka /pers. A/ jāpiedalās mājas apsildīšanā, jo viņš lieto koplietošanas telpas.

Administratīvā komisija lēmumā norāda, ka atzīst, ka /pers. A/ ir izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 150.2 pantā paredzēto pārkāpumu.

Lēmums satur atsauci uz Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta pirmajā un otrajā punktā noteikto, ka dzīvokļa īpašniekam ir pienākums piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā un segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus. Lēmumā norādīts, ka dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrajā daļā ir noteiktas obligāti veicamās pārvaldīšanas darbības. Viena no šīm obligātajām darbībām ir dzīvojamās mājas apkure. Likumā nav runāts par atsevišķa dzīvokļa apkuri, bet gan par visas mājas kā viena veseluma apkuri. Līdz ar to komisija secinājusi, ka atslēgšanās no kopējās mājas apkures sistēmas nevar būt par pamatu atteikties segt mājas apkures izdevumus. Pretēji likumos noteiktajam /pers. A/ jau apmēram no 2003.gada nepiedalās dzīvojamās mājas pārvaldīšanā (apsaimniekošanā).

Lēmumā norādīts, ka komisija atzinusi administratīvā pārkāpuma protokolu par pamatoti sastādītu.

Lēmums satur atsauci uz to, ka lietā ir Jaunsātu pagasta dzīvojamās mājas /Nosaukums A/ dzīvokļu īpašnieku kopības iesniegums par to, ka 18.dzīvokļa iedzīvotājs /pers. A/ pašrocīgi, nesaskaņojot un nesaņemot atļauju no 20 dzīvokļu īpašniekiem, dzīvoklī nomainījis apkures sistēmu un siltuma plūsmu stāvvados. Dzīvokļos apkures radiatori sākuši sildīt nevienmērīgi, visos dzīvokļos kļuvis vēsāks. Paskaidrojumā /pers.A/ norādījis, ka dzīvokli /Nosaukums A/-18 Jaunsātu pagastā, iegādājies 2001.gadā. Dzīvojamo māju apsaimniekoja dzīvokļu īpašnieku kopība. No sākuma viņš esot piedalījies ēkas apkures apsaimniekošanā, tomēr, tā kā dzīvoklis netika pietiekami sildīts, nolēmis siltumapgādes radiatorus dzīvoklī demontēt, ko arī 2003.gadā izdarījis. Dzīvokli turpmāk sildījis ar elektrību.

Tukuma novada domes Administratīvā komisija, pamatojoties uz Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta 1. un 2.punktu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otro daļu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 150.2 pantu un 271,panta trešo daļu nolēmusi sodīt /pers. A/ ar naudas sodu Ls 15,- apmērā.

2014.gada 6.janvārī Tukuma rajona tiesā saņemta /pers. A/ sūdzība par Tukuma novada domes Administratīvās komisijas 2013.gada 14.novembra lēmumu Nr.D43-467, kuru sūdzības iesniedzējs lūdz atcelt, norādot, ka augšminēto lēmumu uzskata par nepamatotu un atceļamu un to pārsūdz pilnā apjomā. Norādīts, ka administratīvās lietas pamatā ir dzīvojamās mājas /Nosaukums A/ Jaunsātu pagastā dzīvokļu īpašnieku kopības iesniegums par to, ka viņš nesaskaņojot ar pārējiem mājas dzīvokļu īpašniekiem mainījis apkures sistēmu un siltuma plūsmu stāvvados, līdz ar ko mājas dzīvokļos radiatori sākuši nevienmērīgi sildīt un kļuvis vēsāks visos dzīvokļos. Iesniedzēji uzskata, ka viņš pārkāpis Dzīvokļu īpašuma likuma 11.pantu un Enerģētikas likuma 52. pantu un lūguši novada Pašvaldības policiju saukt viņu pie atbildības un uzdot atjaunot mājas apkures sistēmu iepriekšējā stāvoklī. Pamatojoties uz šo iesniegumu 2013.gada 30.oktobrī Pašvaldības policijas darbinieku apsekoja viņa dzīvesvietu un sastādīja aktu, kurā konstatēja, ka dzīvoklī nav centralizētās siltumapgādes radiatori, tie demontēti un ir veikti remontdarbi siltumapgādes sistēmā. Pamatojoties uz šo aktu, viņa paskaidrojumu un mājas iedzīvotāju iesniegumu Pašvaldības policijas inspektors M.Milčs izdarīja secinājumu, ka viņš nepiedalās dzīvojamās mājas apsaimniekošanā un 31.oktobrī sastādīja administratīvo protokolu Nr. FB 709891, pēc APK 1502 pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka inspektoram nebija pamata secinājuma par to, ka viņš nepiedalās mājas apsaimniekošanā, vienīgais secinājums bija tas, ka viņš bez saskaņošanas ar pārējiem mājas dzīvokļu īpašniekiem veicis apkures sistēmas pārbūvi savā dzīvoklī. Pārbūvi sūdzības iesniedzējs dzīvoklī veicis jau 2003.gadā un to zināja visi pārējie dzīvokļu īpašnieki un sūdzības iesniedzējs uzskata, ka šāda tipa pārkāpumam jau iestājies noilgums.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka paskaidrojumi no mājas esošā un bijušā mājas vecākā, citu dzīvokļu īpašniekiem par to, ka viņš nepiedalās mājas apsaimniekošanā, ņemti jau pēc protokola sastādīšanas 1.novembrī.

Bez tam sūdzības iesniedzējs /pers. A/ norāda, ka lai arī APK 237.panta nosacījumi nosaka, ka pieņemot lēmumu administratīvajā lietā, lietas materiāli jāizvērtē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi, viņš uzskata, ka administratīvās komisijas locekļi šos principus nav ievērojuši un uzskata, ka uzliktais naudas sods ir simbolisks, tomēr viņš nevēlas būt administratīvi sodīta persona.

Sūdzībā norādīts, ka Administratīvās komisijas rīcībā bija ne tikai pašvaldības policijas inspektoru sastādīts akts, kurā konstatēta radiatoru neesamība, dzīvokļu īpašnieku iesniegums un paskaidrojumi, bet arī sūdzības iesniedzēja detalizēts paskaidrojums par situāciju kāda izveidojusies un kāpēc, bet arī SIA „M un V" celtniecības firmas 2012.gada 15.novembrī sastādīts akts, kurā ir konstatēti galvenie iemesli kāpēc atsevišķos dzīvokļos iespējams ir samazinājies siltums. Kā redzams no šī akta, sūdzības iesniedzējs norāda, ka attiecībā uz viņa dzīvokli komisija konstatējusi, ka radiatori ir demontēti, stāvvads ir noslēgts ar cilpu un ir uzstādīta alternatīva apkures sistēma, kuras uzstādīšanai bija nepieciešama 100% mājas dzīvokļu īpašnieku rakstiska atļauja. Bez tam komisija norādījusi, ka šī apkures sistēma neatbrīvo viņu no dalītā maksājuma par mājas palīgtelpu maksājumiem, kas saistīti ar centrālās siltumsistēmas apkalpošanu. Attiecībā uz dzīvokli Nr. 21 komisija ir konstatējusi, ka radiatoru maiņa veikta nepareizi un tas ir par iemeslu apkures sistēmas cirkulācijas traucējumiem visā mājas pēdējā korpusa stāvvadā, t.i. viņa kāpņu telpā. Arī par dzīvokļiem Nr. 17 un Nr. 14 ir atzīts, ka to nomaiņā ir nepilnības, kas var ietekmēt siltumatdevi pārējos dzīvokļos. Administratīvās komisijas locekļi šajā aktā konstatēto nav ņēmuši vērā.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka Administratīvā komisija nepareizi atsaukusies un normatīvo aktu pantiem: Dzīvokļu īpašuma likuma 10.panta 1.un 2.punktu, kas nosaka, ka dzīvokļa īpašniekam ir pienākums piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā un segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus likuma 13.panta noteiktajā kārtībā. šā likuma 13.pants nosaka, pārvaldīšanas izdevumi tiek noteikti ar dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu, kā arī dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumu. /pers. A/ norāda, ka Lēmumā Administratīvā komisija atsaukusies uz Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrajā daļā noteikto, ka viena no obligāti veicamajām pārvaldīšanas darbībām ir dzīvojamās mājas apkure un tā kā pantā netiekot runāts par atsevišķa dzīvokļa apkurināšanu, bet gan par visas mājas apkuri, tad alternatīvas apkures ierīkošana nevar būt par pamatu atteikties segt mājas apkures izdevumus. Sūdzības iesniedzējam nav saprotams, kāpēc Administratīvā komisija atstājusi bez ievērības Dzīvokļu īpašuma likuma 10. panta 3.punktā noteikto, ka Dzīvokļa īpašniekam pienākums ir norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu. Sūdzības iesniedzējs uzsver, ka nav izvairījies no norēķināšanas par saņemtajiem pakalpojumiem un ir gatavs norēķināties arī par apkuri ciktāl tas attiecas uz viņa domājamo daļu koplietošanas telpās un tiem siltuma stāvvadu elementiem, kas ir viņa dzīvoklī. Uzskata, ka nevar pārmest to, ka alternatīvas apkures ierīkošana kaitētu vai radītu zaudējumus citiem dzīvokļiem, kā tas būtu gadījumā, ja viņš to vispār neapkurinātu. Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrajā daļā bez apkures minētas vēl virkne obligāti veicamo pārvaldes darbību un to neveikšana no pārvaldnieka (mājas vecākā) puses ir galvenais iemesls tam, kāpēc savulaik savā dzīvoklī sūdzības iesniedzējs izveidoja alternatīvu apkures sistēmu. Uzskata, ka šīs lietas pamatā ir mājas vecākā un kasiera pienākumus pildošo personu vēlme turpināt strādāt kā līdz šim, nedomājot par mājas funkcionalitātes, energoefektivitātes uzlabošanu, nevēlēšanos analizēt, rēķināt, saprast un sniegt pamatotus aprēķinus sniegtajiem pakalpojumiem, plānot pārvaldīšanas darbības, veikt finanšu uzskaiti un norēķinus atbilstoši normatīvo aktu prasībām, jo šobrīd samaksa par pakalpojumiem notiek bez pamatotiem aprēķiniem, skaidrā naudā, nesaņemot pretī nekādu dokumentu, kas apliecinātu maksājuma izdarīšanu. Sūdzības iesniedzējs norāda, ka mājas apkuri veic paši iedzīvotāji pēc noteikta grafika, bez darba drošības instruktāžas, līdz ar ko uzskata, ka nevar rasties situācija, ka viņam neievērojot grafiku māja paliktu bez siltuma. Bez tam sūdzības iesniedzējs uzskata, ka nav pieļaujama situācija, ka mājas vecākais mājas apsaimniekošanas problēmas mēģina risināt nevis konstruktīvi, uzklausot , organizējot dzīvokļu īpašnieku kopsapulces, piesaistot speciālistus, bet gan iesaistot pašvaldības policiju un novada domes

administratīvo komisiju.

Sūdzības iesniedzējs /pers. A/ uzskata, ka Tukuma novada domes Administratīvās komisijas lēmums par viņa saukšanu pie administratīvās atbildības par izvairīšanos no dzīvojamās mājas uzturēšanas ir atceļams kā nepamatots un nelikumīgs .(l.l.3-6)

Tiesnese atzīst, ka lietu var izskatīt rakstveida procesā, jo lietas izskatīšanas laiks savlaicīgi paziņots sūdzības iesniedzējam un iestādei.

2014.gada 6.februārī Tukuma rajona tiesā saņemts Tukuma novada Domes paskaidrojums par sūdzību. Tukuma novada Dome /pers.A/ sūdzību par Tukuma novada Domes Administratīvās komisijas 14.11.2013. lēmumu Nr. D43-467 uzskata par nepamatotu un norāda, ka /pers. A/ jau ilgstoši, no 2003.gada faktiski daļēji dzīvo uz pārējo dzīvokļu īpašnieku rēķina, jo nepiedalās dzīvojamās mājas kā viena veseluma apgādāšanā ar siltumenerģiju, kā arī neveic samaksu par dzīvojamās mājas apgādāšanu ar siltumenerģiju. Paskaidrojums satur atsauci uz Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrās daļas „b" apakšpunktu.

Tukuma novada Dome paskaidrojumā par sūdzību norāda, ka /pers. A/ pozīcija šajā jautājumā ir vienkārša: man dzīvoklī ir autonoma siltumapgāde un par pārējo man nav daļa. Gan ar paša /pers. A/ paskaidrojumu, gan citu dzīvokļu īpašnieku paskaidrojumiem ir pierādīts, ka 2003.gadā /pers. A/, nesaskaņojot un nesaņemot pārējo dzīvokļu īpašnieku piekrišanu, ir patvarīgi atslēdzies no apkures sistēmas un ierīkojis dzīvoklī autonomu apkures sistēmu. Pat ja neņem vērā šo apstākli, vēl paliek kāpņu telpas, koridori, vējtveri, kuri arī ietilpst dzīvojamās mājas veselumā un tie arī ir jāapgādā ar siltumenerģiju. Tukuma novada Dome uzskata, ka tā kā dzīvojamo māju apsaimnieko paši dzīvokļu īpašnieki, tad šo palīgtelpu apsildīšana ir katra, arī /pers. A/, dzīvokļa īpašnieka pienākums. Pretēji Dzīvojamo māju apsaimniekošanas likuma 6.panta otrās daļas „b" apakšpunktā noteiktajam /pers. A/ nepiedalās šīs obligāti veicamās apsaimniekošanas darbības veikšanā, kā arī neapmaksā siltumenerģijas piegādes izdevumus. /pers. A/ tika saukts pie administratīvās atbildības, viņš izteicis gatavību segt siltumenerģijas piegādes izdevumus koplietošanas telpu apsildīšanai proporcionāli viņa daļai kopīpašumā. Tomēr Tukuma novada Dome vēlas uzsvērt, ka bez ievērības nevar atstāt to, ka /pers. A/ apmēram desmit gadus to neuzskatīja par savu pienākumu un ignorēja mājas pārējo dzīvokļu īpašnieku likumīgās intereses. Ņemot vērā to, ka /pers. A/ ilgstoši nepildīja ar likumu viņam uzlikto pienākumu, Tukuma novada Dome uzskata, ka protokols sastādīts pamatoti un administratīvā komisija pamatoti sodījusi /pers. A/ ar naudas sodu.

Tiesnese, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus kopsakarā ar sūdzībā norādītajiem argumentiem, atzīst, ka /pers. A/ sūdzība ir pamatota un apmierināma, atceļot Tukuma novada domes Administratīvās komisijas 2013.gada 14.novembra lēmumu Nr.D43-467, bet uz citiem juridiskiem pamatiem.

LAPK 248.pants nosaka, ka protokolā bez ziņām par tā sastādītāju un pārkāpēja personību jānorāda pārkāpuma būtība, turklāt pārkāpuma būtībai ir jābūt skaidri un konkrēti izklāstītai. Likuma izpratnē administratīvā pārkāpuma protokols ir dokuments, kurā kompetenta amatpersona rakstveidā fiksē kādas personas prettiesiskas darbības, par kurām paredzēta administratīvā atbildība. šis dokuments kā sākotnēja apsūdzība ir pamats turpmākai lietvedībai administratīvā pārkāpuma lietā. Līdz ar to, no vienas puses, institūcija, kuras kompetencē ir pieņemt lēmumu lietā, izvērtē, vai persona par protokolā fiksētajām darbībām ir saucama pie administratīvās atbildības. Savukārt, no otras puses, personai, par kuras darbībām protokols sastādīts, ir iespēja pienācīgi īstenot procesuālās garantijas savai aizstāvībai sakarā ar protokolā norādīto pārkāpumu (piemēram, sagatavot savus argumentus, iesniegt pierādījumus). Tātad lēmums administratīvā pārkāpuma lietā būtu jāpieņem par tiem faktiem, kas norādīti protokolā -jaunu faktu norādīšana lēmumā varētu pārkāpt personas procesuālās tiesības. Konkrētajā gadījumā nav saprotams, kā izpaudās sūdzības iesniedzēja pārkāpums un kādā veidā norādītās likuma normas ir pārkāptas. Norāde uz to, ka /pers. A/ nepiedalās mājas apsaimniekošanā ir vispārēja un neataino lietas faktiskos apstākļus.

2013.gada 30.oktobrī Tukuma novada Pašvaldības policijas darbinieki /pers. R/ un /pers. S/ sastādījuši aktu Nr.5/752 (l.l.9) par Dzīvokļa īpašuma likuma 11.panta un Enerģētikas likuma 52.panta neievērošanu, kurā norādīts, ka 2013.gada 30.oktobrī plkst.15:35, tika konstatēts, ka dzīvojamās mājas /Nosaukums A/ Jaunsātu pagastā Tukuma novadā 18.dzīvoklī nav centralizētās siltumapgādes, demontēti radiatori, veikti remontdarbi siltumapgādes sistēmā.

Akts, pats par sevi, nav vērtējas kā protokola būtības izklāsts, bet kā dokuments, kurš varētu apstiprināt konkrētā pārkāpuma sekas, lai gan arī tas nenorāda konkrētas darbības, kuras atbilst APK150.2. panta pārkāpuma būtībai. Tomēr, tiesnese ieskatā, galvenais uz ko akcentējas pašvaldība gan lēmumā, gan paskaidrojumos, ir neatrisinātais sūdzības iesniedzēja un mājas iedzīvotāju nesaskaņas par apmaksas kārtību. Tā kā situācija ir samilzusi kopš 2003.gada, tiesneses ieskatā, administratīvā protokola sastādīšana šos jautājumus neatrisinās, tie risināmi civiltiesiskā kārtā.

Latvijas APK 237.pants nosaka, ka lietvedības uzdevumi administratīvo pārkāpumu lietās ir šādi: savlaicīgi, vispusīgi, pilnīgi un objektīvi noskaidrot katras lietas apstākļus, izlemt to stingrā saskaņā ar likumu, nodrošināt pieņemtā lēmuma izpildi, kā arī noskaidrot cēloņus un apstākļus, kas veicina administratīvo pārkāpumu izdarīšanu, novērst pārkāpumus, audzināt pilsoņus likumu ievērošanas garā un nostiprināt likumību. Likuma prasības konkrētajā situācijā netika ievērotas.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.panta otro daļu pierādīšanas pienākums tiesā ir iestādei. Piemērojot administratīvo sodu, ir jāievēro nevainīguma prezumpcija, pierādīšanas nastai jāgulstas pēc iespējas uz amatpersonu un šaubu gadījumā risinājumam ir jābūt par labu privātpersonai (in dubio pro civis). Ievērojot minēto, visas šaubas par sūdzības iesniedzēja vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir tulkojamas par labu sūdzības iesniedzējam

Saskaņā ar LAPK 286.panta otro daļu augstāka iestāde, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pārbauda pieņemtā lēmuma likumību un pamatotību.

Saskaņā ar LAPK 289.12panta otrās daļas 2. punktu rajona tiesa , izskatot sūdzību lietā var atcelt lēmumu un izbeigt lietu.

Tiesnese, procesuālās ekonomijas dēļ atsevišķi nepārbaudīs pārējos sūdzības iesniedzēja argumentus, jo lietas izlemšanā tiem nav būtiskas nozīmes un tie nevar mainīt tiesas secinājumus.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.12 panta otrās daļas 2.punktu, 289.13 panta trešo daļu un 289.18

panta pirmo daļu, tiesnese

nosprieda:

Apmierināt /pers.A/, sūdzību par Tukuma novada domes Administratīvās komisijas 2013. gada 14.novembra lēmumu Nr. D43-467 , atcelt Tukuma novada domes Administratīvās komisijas 2013.gada 14.novembra lēmumu Nr. D43-467, izbeidzot administratīvā pārkāpuma lietu.

Spriedumu var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā, no sprieduma paziņošanas dienas, -2014.gada 3.marta, iesniedzot apelācijas sūdzību Tukuma rajona tiesā.

Tiesnese R.Bruce